

Posudek diplomové práce Anny Vandasové *Jan Zahradníček v letech Akordu*

Diplomová práce Anny Vandasové *Jan Zahradníček v letech Akordu* představuje ten typ diplomových prací, jejichž autorky či autoři zprvu hledají téma, které by pokud možno co nejvíce vyhovělo potřebě „materiálové užitečnosti“ a co nejméně se dotklo teoretických problémů, jež však v posledku, díky postupnému a pečlivému rozvíjení výchozího zadání, přinášejí zajímavý a pozoruhodný výsledek v podobě podnětné a pramenně bohaté literárněhistorické práce.

Centrem diplomantčina zájmu od počátku byl úkol sestavit bibliografii té etapy vydávání literární a kulturní revue *Akord*, kterou koncipoval a rozvíjel básník Jan Zahradníček. Tato volba byla ovlivněna jednak skutečností, že bibliografie *Akordu* z doby Jaroslava Durycha již existuje, jednak proto, že to byla právě osobnost Jana Zahradníčka, jíž chtěla diplomantka věnovat svoji pozornost. Tento dvojitý úhel pohledu tak ovlivnil i kompozici diplomové práce Anny Vandasové.

Základní pilíř – bibliografie *Akordu* z let 1940–1948 – je tvořen jednak z kapitoly pojednávající o Zahradníčkově příchodu do redakce *Akordu*, kterou diplomatka rekonstruuje na základě dochované korespondence, případně publikovaných memoárů Zahradníčkových blízkých spolupracovníků. Dále se tu zaměřuje na vlastní proměny v kompozici časopisu, projevující se zejména v oslabení kulturně-politické publicistiky a zmnožením básnické a esejistické produkce, v realizaci tematických čísel apod. Dále si všímá rovněž proměn jednotlivých rubrik co do obsahového i personálního složení, čímž nastiňuje velice zajímavou perspektivu, a to zejména v letech válečných, kdy do *Akordu* přispívají velice různorodí, ideově nesouměřitelní autoři, jimž takto Zahradníček dával v čase omezených publikačních možností prostor k vyjádření. Vlastní bibliografie *Akordu* je pak koncipovaná standardním způsobem, soustředí se na skupinové zachycení básní původních, básní přeložených, prózy původní a prózy přeložené, kritiky a esejistiky původní a přeložené, posudků o knihách a textech, které mají charakter „různé“. Základně zachovává chronologický, po jednotlivých ročnících jdoucí postup. Záznamy nedoprovází anotace, případné dešifrace pseudonymů či jiná drobná dourčení záznamů jsou řešeny formou uzávorkované informace umístěné u inkriminované části

bibliografického záznamu. Bibliografii doprovází také několik rejstříkových soupisů – jmenný rejstřík, rejstřík nerozluštěných šifer a věcný rejstřík jmenný.

Podstatnou částí práce, která navíc diplomovou práci Anny Vandasové otevírá, je série kapitol zaměřujících se na vlastní básnickou činnost Jana Zahradníčka „v čase Akordu“; jde tedy o básně shrnuté do sbírek *Korouhve*, *Pod bičem milostným*, *Stará země*, *Rouška Veroničina* a o básnickou skladu *La Saletta*. Zde diplomantka vytvořila velice účinný pandán k bibliografické části své práce, a to z několika důvodů. Jednak se zde osobitě prohlubuje profil redaktora Jana Zahradníčka, který v první řadě časopis redigoval nikoli jako programový tvůrce či teoretický konceptualista, ale jako básník, jenž se řídí podstatně odlišnými prioritami. V době Zahradníčkova *Akordu* totiž skutečně primárně promlouvá poezie v různých podobách, *Akord* v té době není z mnoha příčin konceptualizačním či programově-strategickým periodikem. Zároveň tak do popředí vystupuje jistý syntetizující rámeček, charakterizující akt včlenění této redakční „práce“ do básníkovy tvůrčího života, jež svědčí o svědomitém přístupu redaktora ke svému časopisu, jakkoli v korespondenci básník, jako by „na oko“, na toto své břímě často žehrá. V analýzách Zahradníčkovy válečné a poválečné poezie postupuje Anna Vandasová citlivě, řídí se zejména motivickou analýzou konkrétních básnických titulů, zohledňuje rovněž prvky rytmické, rýmové a metaforickou výstavbu básnických textů.

Diplomovou práci Anny Vandasové *Jan Zahradníček v letech Akordu* považuji za zdařilou a rád ji proto doporučuji k obhajobě.

Doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.

Doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.